

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3253/2018. (VII. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.039/2017/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó magánszemély jogi képviselője útján (dr. Magyar Anikó ügyvéd, 7100 Szekszárd, Arany János utca 18.) az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, valamint „elsődlegesen” az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.039/2017/4. számú ítélete, a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.331/2016/4. számú ítélete és a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.M.757/2014/30. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az indítványozó beadványában kérte azt is, hogy „amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében eljárva” panaszát tekintse az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapozottnak is benyújtottnak.
- [2] 2. Az indítvány benyújtásra okot adó ügynek az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából lényeges elemei a következők.
- [3] 2.1. Az indítványozó, aki az alkotmányjogi panasz benyújtásra okot adó per felperese, hivatásos szolgálati viszonyban állt a Pest Megyei Rendőr-főkapitánysággal, a per alperesével (a továbbiakban: munkáltató). Az indítványozó a munkáltató egyik rendőrőrsén teljesített szolgálatot járőrvezetői beosztásban. A munkáltató nevében eljáró rendőrkapitányság vezetője tankolási szabályok megsértése fegyelemsértés elkövetésének megalapozott gyanúja miatt fegyelmi eljárást rendelt el az indítványozóval szemben, szolgálati jogviszonyának egyidejű felfüggesztése mellett. A lefolytatott büntetőeljárás eredményeként a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa az indítványozót folytatólágon elkövetett szolgálati visszaélés vétsége miatt pénzbüntetésre és rendfokozatából visszavetésre ítélte. A bíróság azért találta bűnösnek az indítványozót, mert két alkalommal a szolgálati gépkocsi hátsó ülés soránál elhelyezett edénybe tankolt néhány liter benzint, amit a munkáltató nevére szóló üzemanyagkártyával fizetett ki. Ezt, a szabálysértési értéket meg nem haladó mennyiségű benzint a munkáltatónál nem adta le. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [4] A munkáltató nevében eljáró rendőrkapitányság vezetője ezt követően elrendelte a fegyelmi eljárás folytatását, ez alapján a vizsgáló értesítette az indítványozót meghallgatásának és az iratok ismertetésének időpontjáról és vizsgálói meghallgatására sor is került, azonban az indítványozó a vizsgáló értesítése ellenére a parancsnoki személyes meghallgatáson nem jelent meg és a kitűzött időpontig védekezést írásban sem terjesztett elő. A tankolási szabályok megsértése fegyelemsértés elkövetése miatt a munkáltató az indítványozóval szemben „szolgálati jogviszony megszüntetése” fenyítést szabott ki. A határozat indokolásában foglaltak alapján – a MOL Nyrt. tájékoztatása szerint – az üzemanyag-töltő állomás biztonsági kamerája rögzítette, hogy az indítványozó a szolgálati gépkocsijába történő tankolás során nem a szabályoknak megfelelően hajtotta végre az üzemanyag vételezését, így két esetben a szolgálati gépjármű hátsó ülésén elhelyezett, pontosan meg nem határozható edénybe tankolt, majd ezt követően a munkáltató nevére kiállított üzemanyagkártyával fizetett.
- [5] Az indítványozó a fenyítő határozat hatályon kívül helyezése iránti keresetében előadta, hogy a fegyelmi meghallgatásra szóló értesítése hatálytalan volt, a fegyelmi eljárás során sérült a felkészüléshez, védekezéshez és a tisztességes eljáráshoz való joga is. Álláspontja szerint a fenyítés kiszabása a kétszeri minősítés elvébe ütközik, továbbá nem sértett meg semmiféle törvényes előírást, és nem került elő olyan parancs vagy intézkedés sem, amelyet bizonyítottan megsértett volna, a tankolási szabályokról szóló munkáltatói intézkedés pedig a cselek-

ményt követően került kiadásra. Arra is hivatkozott, hogy az egyenlő bánásmód elvét sérti, hogy vele mint beosztott rendőrrel szemben ugyanazért a cselekményért munkáltatója jogviszony megszüntetés fegyelmi fenyítést szabott ki, míg az előjárók más megítélés alá esnek.

- [6] Az ügyben első fokon eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével az indítványozó keresetét elutasította, ebben megállapította, hogy az indítványozóval szemben lefolytatott fegyelmi eljárás jogszerű volt, és megalapozatlanul hivatkozott az eljárási szabályok megsértésére. A bíróság megállapította, hogy az indítványozót a jogi képviselő igénybevételenek lehetőségéről meghallgatása során tájékoztatták, az ezt követő iratismertetés során az indítványozó észrevételt, bizonyítási indítványt nem tett, a személyes parancsnoki meghallgatáson nem kívánt részt venni, további védekezést írásban nem terjesztett elő, ezért a felkészüléshez, védekezéshez és a tisztességes eljáráshoz való jogai nem sérültek. A bíróság – utalva a büntetőbíróság jogerős ítéletére – megállapította azt is, hogy az indítványozó elkövette a terhére rótt kötelezettségszegést, alaptalanul hivatkozott a kétszeres értékelés tilalmára, mivel a büntető és a fegyelmi eljárás különálló eljárások, lefolytatásukra egyidejűleg és egymás mellett is lehetőség van, ha a szolgálati jogviszonnyal kapcsolatos bűncselekmény egyúttal szolgálati jogviszonnyal összefüggő vétkes kötelezettségszegést is megvalósít.
- [7] Az indítványozó fellebbezése folytán az ügyben másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, indokolásának kiegészítésével. Így a bíróság kiemelte, hogy az indítványozó ügyében az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértés nem történt, továbbá az indítványozó alaptalanul hivatkozott arra, hogy nem volt ideje felkészülni a fegyelmi meghallgatásra, hiszen a fegyelmi eljárás tárgyával azonos cselekmény miatt büntetőeljárás is folyt vele szemben, a fegyelmi eljárásban való meghallgatására már annak elrendelésekor számíthatnia kellett, és a vele szemben felhozottak sem érthették váratlanul. A bíróság utalt arra is, hogy az indítványozó a tankolási szabályokkal szóbeli tájékoztatás alapján is igazolhatóan tisztában volt, azt pedig a hivatásos rendőr indítványozónak – mindenféle szóbeli vagy írásbeli eligazítás nélkül is – tudnia kellett, hogy a nem a szolgálati gépjárműbe töltött üzemanyagnak a szolgálati gépjárműhöz kötött üzemanyagkártyával történő kifizetése nem jogszerű cselekmény. A bíróság rámutatott arra is, hogy a perbeli esetben az indítványozóval szemben nem azért indult fegyelmi eljárás, mert beosztott rendőr volt, felelősségét a munkáltató – büntetőeljárásban is szankcionált – kötelezettségszegése miatt állapította meg, ezért az indítványozó a bíróság jogi álláspontja szerint még akkor sem állíthatná sikerrel az egyenlő bánásmód megsértését, ha más vagy mások esetében hasonló jellegű cselekményt a munkáltató eltérően ítelt volna meg.
- [8] Az ügyben az indítványozó felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó keresetében előadottak alapján folytatták le a bizonyítási eljárást, ítéleteiket részletesen és meggyőzően indokolták, kifejtették, hogy az adott esetben az érdemi döntésre kiható eljárási szabálysértés miért nem történt, miért fogadták el a jogerős büntető ítéletben az indítványozó terhére megállapítottakat vétkes kötelezettségszegésként, az indítványozó mely magatartásával követte el a fegyelemsértést és azzal miért áll arányban a szolgálati viszonyt megszüntető fegyelmi fenyítő határozat. Helytállóan utaltak a bíróságok a Kúria szerint arra is, hogy a rendőri hivatást gyakorlókkal szemben magasabb, különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, továbbá arra is, hogy az indítványozónak mint hivatásos rendőrnek tudnia kellett, hogy a nem a szolgálati gépjárműbe töltött üzemanyagnak a szolgálati gépjárműhöz kötött üzemanyagkártyával történő kifizetése nem jogszerű cselekmény, ezért az indítványozó a fegyelmi felelősségre vonás alól nem mentesülhet azon az alapon, hogy erre nézve kifejezett szóbeli vagy írásbeli tiltás a munkáltató részéről nem történt.
- [9] 2.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a beadványában támadott ítéletek ellentétesek az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, az I. cikk (1) bekezdésével, továbbá a C) cikk (1) bekezdésére figyelemmel a 28. cikkével.
- [10] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítéletek azért sértik az Alaptörvény XV. cikkét, mert – ahogyan arra az ügyében lefolytatott bírósági eljárásokban is hivatkozott – vezető beosztású személy tényleges cselekménye esetén fegyelmi eljárás sem indult a munkáltatónál, míg az indítványozó esetében „meg nem történt cselekmény kimenete jogviszony megszüntetése lett. „Ezen megkülönböztetés a rendőrségen belül, továbbá a munkaügyi perekben született eltérő ítéletek alapján is megalapozatlan és nincs alkotmányos indoka”, állapítja meg az indítványozó. Ezt követően az indítványozó érvelése további alátámasztásaként utal három korábbi, a diszkrimináció tilalmára vonatkozó alkotmánybírósági döntésre.

- [11] Az indítványozó a fenti indok alapján, azaz a „jelzett diszkriminációval” megvalósulni látja ügyében az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is.
- [12] A panaszban írtak szerint a bíróságok ítéletei azért sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes tárgyaláshoz való jogát, mert meglátása szerint a bíróságok nem kellő súllyal vették figyelembe a keresetlevélben, az előkészítő iratokban és a tárgyaláson elhangzott érveket, az indítványozó személyes előadásait, az ítéletek „egyoldalúan alperesi előadásra és alperesi tanúk elfogult vallomásaira helyezkedtek”, és a vonatkozó jogszabályok figyelmen kívül hagyásával hozták meg döntéseiket. Így az elsőfokú bíróság a tényállást nem teljeskörűen állapította meg, az nem volt összhangban a periratokkal, de erre sem a másodfokú bíróság, sem pedig a Kúria „nem fordított figyelmet.” Az indítványozó véleménye szerint az ítéletekben csak az ítéletnek megfelelő tények kerültek rögzítésre, és ez az egyoldalú indokolás a törvény előtti egyenlőtlenségre utal. Az eljáró bíróságok elfogulatlansága is megkérdőjelezhető, mivel csupán „alperesi kijelentésre alapozva hiányosan megállapított tényállásból, alperesi jogértelmezésből jutott el a logikailag megalapozatlan megállapításokra”. Az indítványozó véleménye szerint ellentmondás is megállapítható az ítéletek indokolásában többek között a kétszeres értékelés tilalmával kapcsolatosan is, így az ügyében eljáró bíróságok egyáltalán nem vizsgálták a fegyelmi eljárás megalapozottságát és a fegyelmi felelősség megállapításának helytállóságát, ezzel szemben „az egész jogviszony megszüntetést a büntetőeljárás alapjaira helyezték”. Az indítványozó ennek kapcsán megjegyzi azt is, hogy a fegyelmi eljárás „eljárási problémáival kapcsolatosan iratoknak és felperesi előadásnak ellentmondva helytelen álláspontra helyezkedett valamennyi bíróság”, így „nem vizsgálták teljeskörűen azon tényt, hogy az eljárás lefolytatása Fegyelmi Szabályzat rendelkezéseibe ütközött”. Meglátása szerint a munkáltató szóbeli értesítése a fegyelmi meghallgatás időpontjáról a vonatkozó jogszabályok alapján hatálytalan volt, ami kihatással volt az egész eljárásra is, a kiszabott fenyítés pedig „megalapozatlan, okszerűtlen és jogszabálysértő” volt, azonban ezen „tényeket a bíróság nem vette figyelembe”. Nem foglalkozott a bíróság azzal, hogy a büntetőbíróság által kiszabott büntetésnél sokkal súlyosabb a fegyelmi eljárás során kiszabott fenyítés, továbbá azzal sem, hogy „álláspontját bizonyítékokkal és tényállással kellene alátámasztania, indokolnia”.
- [13] A tankolási szabályok megsértésére alapított – az indítványozó jogviszonyát megszüntető – fegyelmi büntetés a vonatkozó jogszabályok alapján nem volt okszerű és megalapozott, mivel „nem került olyan parancs és intézkedés sem elő sem a fegyelmi tárgyalás során, sem a peres eljárás során, melyet felperes megsértett volna”, és maga a bíróság is megállapította, hogy a „tankolási szabályokról szóló utasítás a felperesnek tulajdonított cselekmény idején nem volt”. Ehhez képest – állítja az indítványozó – az eljárás során meghallgatott egyik tanú vallomását „jogellenesen és elfogultan, jogszabályként elfogadva” állapította meg a bíróság, hogy a szabályok megsértése megtörtént. A bíróság által meghallgatott tanú vallomásából az is kiderült – állapítja meg végezetül az indítványozó –, hogy „a döntés alapjául valamifajta következtetés szolgált”.
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági – formai és tartalmi – feltételeknek. A testület megállapította, hogy az indítvány határidőben érkezett, az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [15] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [I. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) és (2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, 28. cikk], a támadott bírósági döntéseket, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatosan az állított alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére.
- [16] Az indítvány csak részben felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek. Így az indítvány az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének és 28. cikkének állított sérelmével kapcsolatosan egyáltalán nem tartalmaz indokolást, míg a XV. cikk állított sérelmével kapcsolatban előadott indokolása alkotmányjogilag nem értékelhető, azaz alkotmányjogilag releváns érvelést nem tartalmaz. Erre tekintettel az indítvány az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésének, 28. cikkének és XV. cikk (1) és (2) bekezdésének a beadványban állított sérelmével összefüggésben kifejtettek tekintetében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének e) pontjában foglaltaknak, ezért ezen indítványelemek a jelen alkotmánybírósági eljárásban érdemben nem vizsgálhatóak.

- [17] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja. {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [18] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az alkotmányjogi panaszban nevesített indokolási kötelezettség megsértését az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában már alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként értékelte {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [21]}. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz befogadásának az indokolási kötelezettség vonatkozásában csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye esetén lehet helye az Abtv. 29. §-ának megfelelően. Az indokolási kötelezettséggel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a rendes bíróságoktól eltérően nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségeinek teljesítését, és tartózkodik attól, hogy törvényességi, törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza azt is, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó bíróságok számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panasz érvei alapján az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye nem merül fel, a Kúria ítéletéből megállapítható, hogy a Kúria érdemben megvizsgálta az indítványozó érveit, a törvényszék jogerős ítéletét pedig kiegészített indokolással tartotta fenn a hatályaiban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok számára hátrányos döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének az alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [19] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát is, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban résztvevő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben is, hogy a bizonyítási eljárás eredményének felülmérlegelésére az alkotmányjogi panasz eljárás nem adhat keretet, mert ebben az eljárásban csak a bírósági döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség felülvizsgálatára kerülhet sor {3116/2014. (IV. 17.) AB végzés, Indokolás [54]; 3039/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [19]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]}.
- [20] A jelen ügyben az indítványozó az ügyében eljáró bíróságok tényállás megállapítási, bizonyítási, bizonyítékértékelési, jogértelmezési, jogalkalmazási tevékenységét, valamint döntéseik indokolásának hiányosságait kifogásolja alkotmányjogi panaszában, azonban a bíróságok ezen tevékenységeinek, illetve ezek eredményének felülmérlegelésére az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény és az Abtv. rendelkezései, továbbá az Alkotmánybíróság fentebb idézett gyakorlata alapján az alkotmányjogi panasz eljárás keretében nincs módja.
- [21] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételek egyikének sem.
- [22] 5. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában – vagylagosan – kezdeményezte azt is, hogy „amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségét látja, úgy a 28. §-ban biztosított jogkörében” ügyében folytassa le az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárást is. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján azonban nem tartotta sem indokoltnak, sem lehetségesnek az Abtv. 28. §-ában biztosított hatásköre gyakorlását, mindekelőtt azért, mivel az indítványozó beadványában nem jelölte meg még azt a jogszabályt vagy jogszabály-

helyet sem, amelynek alkalmazása Alaptörvényben biztosított valamely jogának a sérelmét okozhatta. Ebből következően az alkotmányjogi panasz ezen eleme eleve kizárja már az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárás megkezdését is.

- [23] Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 27. §-ában, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek, illetve – az Alkotmánybíróság Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárását kezdeményező részében – az Abtv. 52. § (1b) bekezdés c)–f) pontjaiban foglaltaknak, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. június 26.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2238/2017.

• • •